

2009 m.
Spalis
Nr.5

VERSMĖ

Ariogalos parapijos laikraštis
Išėina mėnesio pirmą sekmadienį

Mieli mokytojai,

spalio 5-oji tarptautinė mokytojų diena. Sveikinu Jus šios gražios šventės proga. Tegul kasdien lydį Jus didelė kantrybė ir atkaklumas, ieškojimas naujų kūrybinių minčių ir jų įgyvendinimas. Linkiu rasti prasmę ir tikėjimą Jūsų kasdienybėje, juk nuo Jūsų priklauso tautos ateitis, juk Jūs ugdote žmones, kurie matytų ne tik save, o ir aplink esančius.

Tepadeda Jums Dievas.

*Kun. Gintautas Jankauskas
Ariogalos parapijos klebonas*

ROŽINIO MALDA

*Kun. Gintautas Jankauskas
Ariogalos parapijos klebonas*

Rožančius (rožinis) – uždaras karoliukų vėrinys. Jį tikintieji naudoja melddamiesi. Rožančių V a. pradėjo naudoti Egipto vienuoliai. Apskritas katalikų rožančius turi atšakėlę, kurios gale kabo kryželis. Rožančiumi skaičiuojamos sukalbėtos maldos. Lietuvoje prigijo rožančiaus kalbėjimas – tokia maldos forma, kurią XV – XVI a. išpopuliarino vienuoliai dominikonai. Šioje maldoje suvokiame, kad tik per auką ir kasdienį savo gyvenimo kryžių žmogus pasiekia išganymą, įeidamas į Dangaus karalystę. Tik nuolatinis dvasios tobulėjimas atveda žmogų prie Dangaus vartų. Ne pataikavimas kūno geiduliams, o išsiklausymas į vidinį – Dievo – balsą veda žmogų teisingu keliu. Tik nuolatinis buvimas su Dievu maldoje, pasitikėjimas Juo padeda bręsti žmogaus dvasiai. Juk žmogaus gyvenimas tam ir duodamas, kad galėtų subręsti jo dvasia, kad jis rastų Dievą. O Dievo mes randame tiek, kiek jo ieškome. Geriausia priemonė tam yra Rožinio malda. Rožinio kalbėjimo planas. Įžangos malda – Tikėjimo išpažinimas, „Tėve mūsų“, „Sveika, Marija“ (3 kartus), „Garbė Dievui Tėvui“. Jos tikslas – susitelkti meditacijai. Dvidešimt Katalikų Bažnyčios teiktinų slėpinių yra suskirstyti į keturias dalis: džiaugsmo, šviesos, kančios ir garbės. Apmąstant vieną slėpinį, kalbama „Tėve mūsų“, „Sveika, Marija“ (10 kartų), „Garbė Dievui“. Popiežius Jonas Paulius II pasiūlė prie esančių trijų rožinio dalių (Džiaugsmingosios, Skausmingosios ir Garbingosios) pridėti dar vieną – Šviesos paslapčių dalį. Joje apmąstomi Jėzaus viešojo gyvenimo įvykiai: Krikštas Jordano upėje, Kanoje padaryta stebuklų pradžia, Dievo karalystės skelbimas ir kvietimas atsiversti, Atsimainymas ir Eucharistijos įsteigimas.

Popiežius Jonas Paulius II sakė: kalbėti rožinį yra ne kas kita, kaip kartu su Marija įsižiūrėti į Kristaus veidą. Mūsų bažnyčioje spalio mėnesį Rožinio malda kalbama: šiokiadieniais po vakarinių šv. Mišių, o šventadieniais ir sekmadieniais prieš Votvyvos šv. Mišias. Kviečiame gausiau dalyvauti Rožinio maldoje.

ŠV. PRANCIŠKAUS GYVENIMO KELIAS

*Laima Neverdauskienė
Ariogalos gimnazijos tikybos mokytoja*

Pranciškus Asyžietis – vienuolis, katalikų šventasis, įkūręs pranciškonų ordiną, šv. Klaros seserų bei pranciškonų pasauliečių (tretininkų) ordinus; Italijos, gyvūnų, katalikybės plėtros, gamtosaugos ir prekybininkų globėjas.

Šv. Pranciškus gimė Asyžuje, turtingo audinių pirklio Pietro Bernardonės šeimoje, kilusioje iš Provanso. Kristaus gimimo garbei motina gimdė pirmame namų aukšte įrengtame tvartelyje, vėliau tapusiame kulto vieta. Vienas maldininkas, pamatęs kūdikį, išpranašavo, kad šis tapsiąs šventuoju.

Jaunystėje Pranciškus, kaip ir tėvas, buvo išsilavinęs ir sumanus pirklys. Jis mėgo linksmą gyvenimą, kėlė puotas, dalyvavo kryžiaus žygiuose. Per kovas su Perudžos miestu pateko į nelaisvę ir išbuvo įkalintas visus metus. Grįžęs ilgai sirgo. Pasveikęs ėmė svajoti apie riterio šlovę ir stojo savanoriu į kariuomenę, bet sapne buvo pakviestas „sekti paskui valdovą, o ne paskui tarną“. Tada grįžo į Asyžių, nutraukė ryšius su senais puotų bendrais, atsidėjo maldai, šelpė vargšus ir nukeliavo į Romą prie Šv. Petro kapo. 1205 m. meldžiantis šv. Daminjono bažnytelėje, į jį tris kartus prabilo nukryžiuotasis Kristus: „Pranciškau, eik ir atnaujink mano Bažnyčią, juk matai, kad ji – vieni griuvėsiai“. Jaunikaitis apsigyveno prie šios bažnytelės ir ją atstatė už tėvo pinigų. 1208 m. vasario 24 d., klausydamas Evangelijos žodžių, kur Jėzus siunčia į pasaulį apaštalus, suprato, kad jo pašaukimas – visko atsisakyti, nuolankiai atsiduoti Dievui, keliauti po pasaulį ir pamokslauti. Jis nusivilkto atsiskyrio apdarą, nusijuosė odinį diržą, nusiavė sandalus ir padėjo į šalį lazda. Pasisiuvęs šiurkštų kryžiaus pavidalo drabužį su gobtuvu, kokius nešiojo Umbrijos kaimiečiai, susijusė virve ir ėmė nuoširdžiai, paprastais ir suprantamais žodžiais pamokslauti. Radosi ir sekėjų. Pranciškus, pabrėždamas nusizeminimą ir tarnavimą visiems žmonėms, pavadino juos Mažesniaisiais broliais. Po metų, brolių skaičiui išaugus iki dvylikos, popiežius Inocentas III patvirtino pirmąją Mažesniųjų brolių regulą. Netrukus Pranciškus buvo iššventintas diakonu, bet iš nusizeminimo kunigauti nenorėjo. Nuo tol jis visai atsidėjo savo veiklai ir visur susilaukė daug sekėjų.

Nuo 1224 m. Pranciškus gyveno atsiskyres. Kartą Vernos kalne, medituojant ir pasninkaujant prieš šv. Mykolo Arkangelo šventę, jam pasirodė Nukryžiuotasis sparnuoto serafimo pavidalu ir paženklino jį stigmomis. Tai atsitiko Kryžiaus išaukštinimo dieną – 1224 m. rugsėjo 14 d. Tai buvo pirmasis krikščionybės istorijoje stebuklas, kai žmogus pažymimas Kristaus žaizdomis.

VIEŠKELIS

Danutė Šukauskienė

Vieškeli, kupra tavoji tarsi sermėga sulopyta.
Pakelės geltonos ir grioviai žali.
Kai tave vis mina, sopa, tau, oi sopa.
O tu tylią kančią amžinai kenti.

Pilkos medžių eilės gretomis sustoję
Saugoja nuo vėtrų ir piktų žaibų.
Ramunėlės žiedas rymo tau prie kojų
Žiedlapiais mojuoja, kai tavim einu.

Vieškelėli mielas, bėga metų eilės.
Jau tavos sermėgos lopiniai kiti.
Tavimi prašina, tavimi nueina,
Tik tu amžių amžiams vietoje lieki.

TIESIOG MEILĖ

Marija

Viduklės seniūnijoje, Jūkainių geomorfologiniame draustinyje įkurtas Jūkainių pažintinis – rekreacinis takas. Jūkainių dvaras ir kaimas – viena seniausių Viduklės krašto gyvenviečių, istoriniuose šaltiniuose minima nuo XIV a. antros pusės. Jūkainių pažintinio – rekreacinio tako aplinka suformuota siekiant parodyti įdomius reginius, išryškinti lankytinus objektus, kad lankytojai pajustų subtilių jų grožį, kad takas būtų nenuobodus. Vietovaizdis buvo formuojamas kirtimais ir želdiniais. Šis parkas įkurtas tik prieš keletą metų. Čia galima pasivaikščioti mediniais takais virš pelkių ar miškuose pamatyti daug gražių tautodailės skulptūrų, vaizduojančių pagonių dievus ir dievaites, paskaityti informaciją apie dažniausiai Lietuvoje aptinkamus medžius.

Poilsiavietė tikrai gražiai sutvarkyta, vietos pakanka tiek palapinėms pastatyti, tiek žaidimams pažaisti. Didelės pavėsinės tikrai apsaugos nemažą būrį žmonių nuo užklupusio blogo oro, o jei labai karšta, galima išsimaudyti nedideliame, bet švariame tvenkinyje.

Paskutinės vasaros atostogos dienas praleisti Jūkainių parke iš tikrųjų didelis malonumas ir atgaiva vaikams. Apie tai ir pagalvojo Ariogalos savivaldybės socialinė darbuotoja Meilė Karaktinavičienė. Ji niekada nepamiršta savo globojamų šeimų vaikų. Prieš kelis metus vaikai savaitę praleido Meilės Karaktinavičienės organizuojamoje stovykloje: lipdė, piešė, keliavo į Klaipėdos delfinariumą ir maudėsi jūroje. Šiomet šioms geroms svajonėms išsipildyti padėjo paslaugų centro direktorė, davusi porą autobusiukų, ir 15 vaikų grupė galėjo apsilankyti Jūkainių geomorfologiniame draustinyje. Vaikai pasivaikščiojo mediniais takais, vingiuojančiais miške, pasidžiaugė lietuvių skulptorių sukurtomis skulptūromis, grybavo, skaitė prie takų įrengtas informacines lenteles apie miškuose augančius medžius, apie senuosius pagonių dievus ir dievaites. Džiaugėsi gražiu vasarišku oru, maudėsi tvenkinyje, šildėsi prie laužo, kepė dešreles, žaidė įvairius žaidimus. Smagiai leido laiką prie tvenkinio įrengtose vaikų žaidimų aikštelėse. Aišku pats didžiausias malonumas iš visų buvo maudynės švariame tvenkinyje ir žaidimai smėlyje.

Kai reikėjo važiuoti namo vaikai vis klausė, kada atvažiuosime dar kartą, nes visiems čia būti labai patiko. Labai tikiuosi, kad atrasime gerų žmonių, kurie padės ir dar kartą išsipildyti vaikų svajonėms ir parems Meilės Karaktinavičienės sumanymus suteikti vaikams daugiau dėmesio, šilumos. Tai tik maža dalelė darbų, kuriuos daro ši nepaprasta moteris, jos vardas atspindi jos darbus, ji myli vaikus ir rūpinasi jais, vaikai žino, kad gali kreiptis į Meilę visais jiems rūpimais klausimais, ir aš tikrai tikiu, kad ir jie ją myli, o svarbiausia, ja pasitiki. Ji jiems ne tik socialinė darbuotoja, o tiesiog Meilė.

NAUJI UŽDAVINIAI „CARITUI“

Antanina Dunauskienė

Ariogalos „Carito“ narė

Kaip jau įprasta „Carito“ organizacija užsiima surinkimu ir išdalinimu atliekamų žmonių drabužių, avalynės. Taip pat išdalinimu išskirtų maisto produktų. Tai lyg ir paprastas darbas.

Kiek sudėtingesnis darbas yra senų arba sergančių žmonių lankymas ar net slaugymas. Šiame darbe pasižymėjo Sofija Saltonienė. Mes abi su ja slaugėme dabar jau a. a. Aldoną. Šią moterį lankė ir Zosė Stašinskienė bei Pranutė Lukminienė, Leokadija Paulauskienė.

Mūsų organizacijai sumaniai ir nuoširdžiai vadovauja pirmininkė Elena Vaičiulienė. Visuomet mes jaučiame paramą ir pritarimą bei patarimus iš parapijos klebono Gintauto Jankausko. Negaili savo jėgų ir pirmininkės pavaduotoja Zofija Saltonienė.

Ir štai po šių kasdieniškų darbų ir pamąstymų mūsų laukia nauji uždaviniai. Mat visai neseniai dalyvavome išvykoje į Pažaislio vienuolyną. Ten vyko „Carito“ dvidešimtmečio paminėjimas. Buvo aukojamos šv. Mišios, aplankėme kapines, bet visų svarbiausia buvo tai, kad buvo kalbėta apie naują šios organizacijos kryptį. Kalbėta, kad reikia eiti į šeimas, mokyklas, vaikų darželius, pas vienišus žmones ir padėti ten vietoje spręsti įvairias susidariusias problemas, nesutarimus.

Reikalinga padėti žmonėms rasti savo gyvenimo kelią ir savo vietą jame. Reikia padėti suprasti tikėjimo, šventų sakramentų reikšmę. O tai jau gana sudėtingas protinis darbas, gal net psichologinis. Mes neturime jokio specialaus pasiruošimo, bet vis tiek galvojame pradėti šiuos darbus. Žinoma prieš tai turime daug ką apgalvoti ir pasiruošti. Kaip tai seksis šiandien anksti kalbėti. Tik norim paprašyti Jūsų, gerbiami skaitytojai, kad šioje srityje mūsų pirmieji žingsniai Jūsų būtų suprasti geranoriškai. O tada ir bus didesni ar mažesni rezultatai. Taigi šiuos naujus uždavinius spręskime kartu.

AR REIKALINGAS TĖVŲ DĖMESYS MOKINIUI MOKYKLOJE

Aurimas Petrauskas

Ariogalos gimnazijos mokinių prezidentas

Vargu, ar egzistuoja vienareikšmis atsakymas. Akivaizdu, jog mokinių tarpe gajos dvi nuomonės – taip ir ne. Manau, jog tie, kurie teigia, kad tėvai privalo dalyvauti ir skirti dėmesį moksleivio reikalams mokykloje, yra teisūs. Moksleivis nėra pakankamai subrendęs, jog gebėtų priimti naudingiausias sprendimus. Jam trūksta žinių, sugebėjimų, galų gale gyvenimiškos patirties. Mokyklinio amžiaus tarpsnis yra ganėtinai sudėtingas. Jauni asmenys kenčia nuo įvairiausių visiškai nepagrįstų fobijų, kompleksų. Jie nori jaustis reikšmingi bei pripažinti. Žinoma, tai sveikintina, tačiau ne retai tai siekiama ne pačiais tinkamiausiais būdais. Mokytojas nėra pakankamai autoritetingas, jog mokinyš jo klausytų aiškinant dalykus, nesusijusius su mokykla. Beje mokytojas ir neprivalo būti dar ir tėvas visai klasei. Vargu, ar tai įmanoma fiziškai. Todėl manau, kad tėvų dėmesys mokykloje yra būtinas ir visuomenės, ir moksleivio labui.

RUDUO

Vlada Každakevičiūtė

Šiandiena stūgaujančio vėjo aimana širdį veria. Iš skausmo kaip norėtusi su vėju stūgauti. Ruduo rūškanas ir žiaurus. Kam įsakai vėjui medžio apdarą draskyti? Gal ruošiesi medžius nuogus žiemos miegui kaip madingus pristatyti?

Padangėje debesys kaupiasi. Lietus ruošiasi man suvilgyt akis. Ties mano galva voros skrendančių paukščių. Ką jos nori man pasakyti? Atsisveikina. Bet žada sugrįžti.

SVEIKINAME:

Ariogalos gimnazijos mokinių prezidentą Aurimą Petrauską 18 – ojo gimtadienio proga. Būk vienijančiu visus, visur ir visada. Įdek į didelę ugnį draugų tarpe išsižiebusias gerumo kibirkšteles. Nesitaikestyk mokslo ir bendravimo kelyje su abejingumu. Tik nuoširdumas, atvirumas ir tiesa išugdo pilnavertį žmogų. Tai būk tuo kasdienišku, bet svarbiu patarėju visiems. Didelės Tau sėkmės.

Redakcija

JŪSŲ ŽINIAI:

- 2 d. Angelų sargų diena
- 3 d. Šv. Pranciškus.
- 5 d. Tarptautinė mokytojų diena
- 7 d. Švč. Mergelė Marija Rožančinė.
- 25 d. Konstitucijos diena.

DĖKOJAME:

- UAB „Nilma“, Ariogalos gyventojui V. Š., - „Carito“ narei A. D., Verslininkui V. P. ir Vladimirai Každakevičiūtei už finansinę paramą laikraščio leidybai.

Laikraštėlį leidžia ir spausdina spaudos grupė

Redaktorius: A. Kišonas, tel. 842859144, 861624376